

Επιπλέον, η Επιτροπή υποστηρίζει ενεργά αλλαγές της συμπεριφοράς, που δεν συνεπάγονται κόστος, οι οποίες θα έσωζαν πολλές ζωές και θα μείωναν τη σοβαρότητα των τραυματισμών. Εάν στην Ιταλία, παραδείγματος χάρη, χρησιμοποιούνταν οι ζώνες του εμπρόσθιου και του οπίσθιου καθίσματος στον βαθμό που χρησιμοποιούνται στις χώρες όπου συνηθίζεται πολύ, σύμφωνα με αξιόπιστες εκτιμήσεις, ο αριθμός των ζωνών που θα σώζονταν υπολογίζεται σε 1.384 ετησίως — μείωση των θανάτων κατά 20% περίπου.

(¹) COM(97) 131 τελικό.

(98/C 174/82)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3340/97

υποβολή: **Bernie Malone (PSE) προς την Επιτροπή**

(22 Οκτωβρίου 1997)

Θέμα: Τροχαία ατυχήματα στην Ιρλανδία

1. Μπορεί να δηλώσει η Επιτροπή πόσοι άνθρωποι σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν σε τροχαία ατυχήματα στην Ιρλανδία κατά το τελευταίο έτος για το οποίο υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία και πόσα θανατηφόρα ατυχήματα σημειώθηκαν ανά εκατομμύριο αυτοκινήτων α) στην Ιρλανδία και β) σε σύγκριση με το συνολικό αριθμό για την ΕΕ;
2. Ποιό εκτιμάται ότι είναι το οικονομικό κόστος των θανάτων λόγω τροχαίων ατυχημάτων στην Ιρλανδία;
3. Ποιές αλλαγές προτείνει η Επιτροπή, ώστε να μειωθεί ο αριθμός των θανάτων και των τραυματισμών σε τροχαία ατυχήματα;

Απάντηση του κ. Kinnock εξ ονόματος της Επιτροπής

(17 Δεκεμβρίου 1997)

Το 1994, 404 άτομα έχασαν τη ζωή τους σε τροχαία ατυχήματα στην Ιρλανδία και 10.231 τραυματίστηκαν. Βάσει του αριθμού θανάτων ανά εκατομμύριο κατοίκων κατά το χρονικό διάστημα 1991-1994, η θέση της Ιρλανδίας είναι χειρότερη από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και αναλογικά χειρότερη από εκείνη πέντε άλλων κρατών μελών. Βεβαίως, είναι δύσκολο να γίνουν επακριβείς συγκρίσεις μεταξύ κρατών μελών, διότι υπάρχουν ορισμένοι παράγοντες, όπως η ποιότητα της υποδομής, οι οποίοι δεν είναι συγκρίσιμοι. Τα προαναφερθέντα αριθμητικά στοιχεία, ωστόσο, αποτελούν σαφή ένδειξη του σχετικού ποσοστού θανάτων και τραυματισμών.

Η Επιτροπή έχει υπολογίσει ότι το άμεσο κόστος των τροχαίων ατυχημάτων (στο οποίο συμπεριλαμβάνονται οι δαπάνες απασχόλησης της αστυνομίας και των υπηρεσιών πρώτων βοηθειών, οι επισκευές οχημάτων και η απωλεσθείσα οικονομική παραγωγή) ανέρχεται σε 45.000 εκατομμύρια ECU ετησίως για ολόκληρη την Κοινότητα. Εάν το ποσό αυτό διαιρεθεί με το σύνολο των 45.000 θανάτων από τροχαία ατυχήματα ετησίως, δίδει έναν απλό μέσο όρο 1 εκατομ. ECU ανά θάνατο και συναφείς τραυματισμούς. Στην Ιρλανδία, η «δοκιμή 1 εκατομ. ECU» θα έδιδε κόστος για θανάτους από τροχαία ατυχήματα ύψους περίπου 400 εκατομ. ECU ετησίως.

Η Επιτροπή έχει εγκρίνει μια ανακοίνωση, με τίτλο «Προωθώντας την οδική ασφάλεια στην ΕΕ — Το πρόγραμμα 1997-2001» (¹), στην οποία παρουσιάζονται λεπτομερώς τα σχέδια της Επιτροπής να προχωρήσει περαιτέρω με βάση τις επιτυχίες του πρώτου προγράμματος δράσης, που ίσχυσε από το 1993 έως το 1996. Οι δράσεις της Επιτροπής θα επικεντρωνθούν σε τρία πεδία: συλλογή και διάδοση πληροφοριών, ούτως ώστε να προσδιορίζεται και να παρακολουθείται η κατάσταση και, επομένως, να προωθούνται εστιασμένες βελτιώσεις· έναρξη και υποστήριξη μέτρων για να αποφεύγονται τα ατυχήματα, με έμφαση στον ανθρωπινό παράγοντα και στην επαφή του με χαρακτηριστικά του περιβάλλοντος, όπως είναι ο σχεδιασμός των δρόμων και των διασταυρώσεων και η σηματοδότηση και έναρξη και στήριξη μέτρων για να μειωθούν οι συνέπειες των ατυχημάτων, όταν συμβαίνουν — με την επίτευξη περαιτέρω βελτιώσεων στον σχεδιασμό των οχημάτων και στην ανθεκτικότητά τους σε συγκρούσεις, για παράδειγμα. Επιπλέον, η Επιτροπή υποστηρίζει ενεργά αλλαγές της συμπεριφοράς, που δεν συνεπάγονται κόστος, οι οποίες θα έσωζαν πολλές ζωές και θα μείωναν τη σοβαρότητα των τραυματισμών. Εάν στην Ιρλανδία, παραδείγματος χάρη, χρησιμοποιούνταν οι ζώνες του εμπρόσθιου και του οπίσθιου καθίσματος στον βαθμό που χρησιμοποιούνται στις χώρες όπου συνηθίζεται πολύ, σύμφωνα με αξιόπιστες εκτιμήσεις, ο αριθμός των ζωνών που θα σώζονταν υπολογίζεται σε 61 ετησίως.

(¹) COM(97) 131 τελικό.